

havde overfaldet et Medlem af Prisreguleringskommissionen med „fuldkommen smudsige Beskyldninger“, tillader jeg mig herved at andrage om, at den højtærede Formand vil foranledige afgjort, hvorvidt Folketinget vil give sit Samtykke til, at jeg for Domstolene drager Hr. Indenrigsminister Ove Rode til Ansvar for denne formentlig ubeføjede Beskyldning.

Ærbødigst

H. Green,

Ansvarlig Redaktør af „Børsen“.

Overensstemmende med Forretningsordenens § 27 vil dette Andragende blive henvist til Udvalget for Forretningsordenen.

Ved Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) er modtaget et Andragende fra Maskiningen ved Statsbanerne A. C. C. Kihl af Aarhus, om ved Tildeling af Godtgørelsen for bortfalden Udbytteandel i Henhold til Lov af 10. Maj 1915 om Statsbanernes Styrelse at blive ligestillet med de Tjenestemænd, der forinden Lovens Vedtagelse beklædte en tantièmeberettiget Stilling.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Skibsfarten til Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden.

Forhandlingen genoptoges.

Stauning: Det er forholdsvis faa Bemærkninger, der for mig er Anledning til at gøre, idet de fremsatte Udtalelser, der har beskæftiget sig med den Opfattelse af Lovforslaget, som jeg har gjort gældende, ikke i nogen synderlig Grad har rokket ved de Betragtninger, jeg har tilladt mig at fremsætte. De ærede konservative Talere gaar jo, hvad der ikke er urimeligt, ud fra den Grundbetragtning, at de, der kan faa Lejlighed til at udnytte Verdenssituationens Chancer, skal have uhindret Adgang dertil og have uhindret Adgang til at tilegne sig hele Fordelen af de særlige Samfundstilstande, som for Tiden skaber Chancer, specielt for Skibsfarten. Det forekommer mig, at de ganske overseer, at de Folk, der her er Tale om, lever i et Land, som har gjort adskilligt for at bevare en neutral Stilling, et Land, i hvilket

der er bragt Ofre af forskellig Art for at holde denne Stilling og for at gøre det muligt for Erhvervene at trives til Trods for de Vanskeligheder, Situationen i øvrigt frembyder. De synes at overse, at de, der som Borgere i dette Land har Adgang til særlig Udnyttelse af Chancerne ud fra almindelige menneskelige Betragtninger har en Bidragspligt overfor det fælles Samfund. Der ligger en Chance ude i Verden for Skibsfartens Folk, Skibsrederne og Aktionærerne, og det, at de udnytter Chancen, er for det Samfund, de tilhører, ganske naturligt atter en Chance for Samfundet til at skaffe sig Bidrag til de mange Sider af dets Husholdning, som kræver ekstraordinære Bidrag. I Anledning af den forhaandenværende Situation er der jo bragt betydelige Ofre af Samfundsklasser, hvis Bidragsevne er forsvindende, overmaade minimal, rigelige Bidrag baade i Form af personlige Ofre, bragte af de mange, der har maattet deltage i den Virksomhed, som Neutraliteten paalægger Landet, og rigelige Bidrag til de høje Fragtindtægter, ydede af den Del af Befolkningen, som ved Dyrtiden er blevet saa mægtigt brandskattet. Naar de ærede konservative Talere gaar ud fra den Grundbetragtning, er det blot en ny Stadfæstelse af, at den saakaldte Egoisme hos dem er det fremherskende, medens vi fra vor Side — og jeg mener ogsaa fra Regeringen ved Fremsættelsen af dette Lovforslag og andre Lovforslag, som vi har behandlet nu i denne vanskelige Situation — har appelleret til Samfølelsen og søgt at gøre det begribeligt, at de forskellige Dele af Samfundet, som har udnyttet Chancer, bør yde Bidrag til Fordel for den Del af Samfundet, som fortrinsvis maa bringe Ofre.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) var jo inde paa Betragtninger over dette med Chancerne. Jeg skal ikke spille mange Ord paa det ærede Medlem, for hvad han sagde om Sagen, var ikke synderligt overbevisende, og hvad han sagde om Socialdemokratiet og mig personlig, kan jo være komplet ligegyldigt. Kun om et enkelt Punkt synes jeg, at jeg vil sige et Par Ord. Det ærede Medlem talte om mine Betragtninger over Fremskaffelsen af disse store Fragtindtægter. At det ærede Medlem i sin Fremstilling forvanskede, hvad jeg havde sagt, anser jeg for en Selvfølge, det var i hvert Fald, hvad man kunde vente. Hvad jeg sagde i Lørdags, var dette, at det selvfølgelig ikke skyldtes særlig Dyg-